

ΔΙΕΘΝΕΣ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

(Κομμουνιστικό Πρόγραμμα)

Συμπλήρωμα στα ελληνικά του "Κομμουνιστικού Προγράμματος",
(IL PROGRAMMA COMUNISTA), ὄργανου στα ιταλικά του ΔΙΕΘΝΟΥΣ
ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ

Νοέμβρης '74

- * ΕΛΛΑΔΑ : Μία καινούργια "ισχυρή υνβέρνηση."
- * ΤΟ Διεθνές Κομμουνιστικό Κόμμα (ΔΚΚ)

Τί διακρίνει τό Κόμμα :

- ή διεκδίκηση τής γραμμής πού πάει από τό Κομμουνιστικό Μανιφέστο ως τήν Οχτωβριανή Επανάσταση καί τήν ἔδρασή τής Κομμουνιστικής Διεθνούς
- ὁ αγώνας ἐνάντια στόν ἐκφυλισμό τής Μόσχας
- ή ἔκφραση τῶν λαϊκῶν Μετώπων καί τῶν μπλόκ τής ἀντίστασης
- τό δύσκολο ἔργο τής ἀναστήλωσης τής ἐπαναστατικῆς ντοκτρίνας καί ὀργάνωσης, σέ σύνδεση μέ τήν ἐργατική τάξη , ἐνάντια στη προσωπική πολιτική καί στό κοινοβουλευτισμό.

"Ἐκδοση "Κομμουνιστικό Πρόγραμμα"

ΕΛΛΑΔΑ : Μία καινούργια " ισχυρή κυβέρνηση "

Όταν στις 23 του περασμένου Ιούλη το χουντικό καθεστώς κατέρρευσε "άδοξα", κάτω από το βάρος της χρεωκοπίας της κυπριακής περιπέτειας, η ελληνική και διεθνής μπουρζουαζία δεν τίποτε το καλύτερο παρά να καλέσουν στην Ελλάδα και στην έξουσία αυτή τη γριά άλεπού του ελληνικού συντηρητισμού, το Καραμανλή.

Ο σκοπός ήτανε διπλός. Από τη μία μεριά επρόκειτο να έγκαινιασθή μία "Νέα δημοκρατία" -- όπως ο έμπνευστής του ο Ντέ Γκώλ, βιάστηκε να ονομάση το κόμμα του -- για να αφαιρέση τις εργατικές και αγροτικές μάζες από τα καυτά και αγωνιώδη προβλήματά τους : πλοκαμίσια των μισθών, άνοδος των τιμών που δεν συγκρίνεται με καμιά άλλη ευρωπαϊκή χώρα, συντάξεις πείνας και πανάθλιοι όροι εργασίας, άποκομίζοντάς τις στην βλακώδη άναμνη μίας ριζοσπαστικής μεταβολής πορείας. Από την άλλη μεριά επρόκειτο να δημιουργηθή, ή μάλλον να προέτοιμασθή μία ισχυρή κυβέρνηση, "νέου τύπου", που θα μπορούσε να ανταποκριθή και να πετύχει εκεί όπου η χούντα χρεωκόπησε. Γι' αυτό το σκοπό κανένας δεν μπορούσε να προσφέρει καλύτερες έγκυήσεις από το Καραμανλή, που μινε άδιάκοπα κι άυταρχικά στην έξουσία από το 1956 ως το 1963.

Στην αρχή ο Καραμανλής άσχολήθηκε με μία περιωρισμένη κάθαρση, με "τάκτ", κόβοντας τις συντάξεις των προσωπικοτήτων πουταν άκτεθειμένοι, ως αίτίας των ιδιαίτερων σχέσεών τους με τη χούντα, εξελώνοντας από τα δημόσια κτίρια το πουλί της 21^{ης}, Απριλίου, άπιτρέποντας την άκαναλειουργία των άπαγορευμένων κομμάτων και των "κομμουνιστών" και λίγες μέρες κρίν από τις άκλογές στέλνοντας σε άκομύηση και ματηγορώντας για έσχατη προδοσία τους 5 άρχι-τενόρους της χούντας : Παπαδόπουλο, Μαναρέςο, Παττακό, Λαδά και Ρουφδάλλη. Η άλλη φροντίδα του ήτανε να διατηρήση άνέλαφο το καταπιεστικό κρατικό μηχανισμό, που κληρονόμησε από τη χούντα άμπιστευοντας στα "ρίψημα σώματα άσφαλείας, τα ΤΒΑ, τη τρομοκράτηση της θπαιθρου, διορίζοντας επί κεφαλής των 5000 τοπικών άυτοδιοικήσεων άνθρώπους της άμπιστοσύνης του, διορίζοντας ή έλέγχοντας με δεξιά στοιχεία ή με πουλημένους εργατοπατέρες τις συνδικαλιστικές άργανώσεις, άπαγορεύοντας τις διαδήλώσεις και τις δημόσιες συγκεντρώσεις, με το πρόσχημα της εθνικής κατάστασης που έλικρατεί λόγω του "έθνικού θέματος

της Κύπρου" και μοντάροντας πάνω στη φύλαξη ενός νέου "κινήματος",
ρίχνοντας το γνωστό πλέον σύνθημα "α εγω η τα τάνκς".
Δέν έμενε λοιπόν πλέον παρά να οργανώσει με τυμπανοκρουσίες τις εκ-
λογές, με τη σιγουριά ότι η συντομή προεσομία και η φύλαξη, που έσοπε
ρε στις μάζες, υξίκαναν τό παιχνίσι αβτῶν που κατέχουν την εξουσία,
εξουδετερώνοντας έτσι τους αντιπάλους του. Το παιχνίσι έπρεπε να
κετύχη και ... πέτυχε.

.....

Πέτυχε όμως ίσως επειδή τά καλύτερα άποῦ τῶδωσαν στο
καρραμανλή οι αντίπαλοί του. Σήμερα αβτοί, που κλαίγουνταν, γάβριεζε-
ρά", για την "έλλειψη ενότητας των προοδευτικῶν δυνάμεων", έκαναν
έντικειμενικά τό παιχνίσι των συντηρητικῶν. Η ελλησία είναι, ότι
καμμιά σοβαρή ένλλαγή δέν αντιπαρατάχθηκε ό'αυτή που πρότεινε ο
καρραμανλής, ούτε στο επίκεσο της ΠΑΛΗΛ ΤΩΝ ΤΑΞΩΝ -- που θῶταν
πολύ να τό περιμένη κανείς από τά υπάρχοντα "εργατικά" κόμματα --,
ούτε άκόμη και στο επίκεσο του κοινοβουλευτικού συναγωνισμού (.),
που ναί ποτισμένα μέχρι τό κόμμαλο. Τίποτε δέν αντιπροτείνεται άκόμη
και σήμερα που ο καρραμανλής, ργαίνοντας νικητής από τις εκλογές,
έκφράζει τη θέλησή του να συναμώσει τό εκτελεστικό, οηλαδή να έπω-
μισοτή έλοκληρωτικά και χωρίς ρεζέρβες την άποστολή που τοῦχανε
έμπιστεύσει, οηλαδή του έοχυροῦ άνορα και "έοχυρης κυβέρνησης". Η
"οδοντιά" (όργανο του σταλινικού-ροφορμιστικού εκ (Ιταλίας), παρ' όλα
αυτά άφιέρωνει οίθευράμους στην έλδοχεση του καρραμανλή για "πραγ-
ματοποίηση, στην Ελλάδα, υγιῶν και μοντέρνων δημοκρατικῶν διαρ-
υρώσεων", στην ύπαρξη μέσα στο πρόγραμμά του "θετικῶν στοιχείων
που οίνουν άπάντηση σε μερικά σημεῖα των προγράμματος της αντιπο-
λίτευσης" και "πιθανότητα σύμπτωση απόψεων", άνάμεσα στους νικητές
και νικημένους "άσοτε να λυσοῦν τά προαίματα που υπάρχουν, προκει-
μένου να εοραιωθή η ελευθερία και να καθαριστή ο κρατικός μηχαν-
ισμός, από τά στοιχεία που καλλιεργοῦσαν και καλλιεργοῦν τό φα-
σομό". Στην αντιπολίτευση λοιπόν ... αλλά της άυτης μεγαλειότη-
τος !:

Αυτή η "οδοντία απόψεων" και η κινηνή συνεργασία δέν
είναι σημεῖο ελοχώρησης: ηση στις 25 του' τουλή τό' αλλέωσι) είχε προσφέρει
υελλήρη ελοστήρηση στο νέο "έθνοσοστήρι" της πατρίδας: ηση στις 30 του
' τουλή, τό σοξί χέρι του καρραμανλή, ο βέλλη, γνωστός για τό πρω-
τόγονο "άντι-κομμουνισμό" του, ργαίνοντας από μία οδοκεψη με τους
άντικροσώπους όλων των κοινοβουλευτικῶν δυνάμεων, ήτανε "συγκλη-
μένος μέχρι οακρῶν (.)" από τη συμπεραστική στάση των κομμουνι-
στῶν: τη μευεκομένη τό τότε όργανο του εκ (έξω), ή "λέα' Ελλάδα (θηδ-

γουδοτου) δήλωσε ότι " τὸ κκε θά ἐργαστῆ γιὰ νά πετύχῃ τὴν ἐνότητα
 τῶν δημοκρατικῶν ἰσχυρῶν, τὴν ἐνότητα τοῦ λαοῦ καὶ τῶν πατριωτικῶν
 ἰσχυρῶν τοῦ στρατοῦ " καὶ ὅτι " ὁ ἀποφασιστικὸς παράγοντας τῆς πιδ
 εἰρέας δημοκρατικῆς ἐνότητάς, εἶναι ἡ ἐνότητα, ἡ ὀργάνωση καὶ ἡ
 πάλῃ τῆς ἐργατικῆς τάξης, ποῦναι ἡ πιδ'συνελίς δημοκρατικῆ τῆς τάξης
 τῆς κοινωνίας" (.), ἐνῶ ὁ δρακόπουλος τοῦ κκ(έσωτ), στὶς 28 τοῦ Ἰούλη,
 προειέγραψε ἐνῶ " σπῆμα'συνεργασίας " μέ τῆς ἄλλες ὀργανώσεις τῆς
 δημοκρατικῆς ἀριστερῆς, σάν τὸ κρῶτο βῆμα " γιὰ τὴν ἐνότητα τῶν
 μαρξιστικῶν ἰσχυρῶν καὶ ἐνῶ σὺμφωνο ἐργασίας εἶναι τῶν ἰσχυρῶν ποῦ
 πιστεύουν ἐπὶ σοσιαλισμό, μέ τῆ συμμετοχῆ τῶν ἰσχυρῶν τῆς κεντρο-
 ἀριστερῆς (.) " , χωρὶς νά ἐξαιρεθῆ ἡ περίπτωση ὅτι " καὶ μ'ἄλλες
 ἀκόμη ἰσχυρεῖς τῆς μή μαρξιστικῆς ἀριστερῆς, μπόρουν νά βρεθοῦν
 πολλὰ κοινὰ σημεῖα, ὥστε νά φτάσουμε σ'ἐνῶ ἐνιαυσιατικὸ σχηματι-
 σμό " . προειέγραψε οἴλασῆ τῆ μελλοντικῆ'συνεργασία μέ τῆ ριζοσπα-
 στικῆ μικροαστικῆ πικ, ὀδηγούμενη ἀπὸ τὸν ἄλλο, καὶ τὴν ἐπόμενη
 τῆς κατάρρευσης τῆς δικτατορίας, καλοῦσε τοῦς ἐργάτες νά συγκατη-
 σουν σ'ἐνῶ ἐκείνου " λογικὸ " καὶ " σωτὸ " τῆς κοινωνικῆς καὶ οἰ-
 κονομικῆς τους ἀνεκδημῆσεις

Τὸ κρῶτο λαϊκὸν μπόρουν νά φορηθῆ ὁ καραμανλῆς ἀπὸ
 ἐνῶ κκ(έσωτ), γιὰ τὸ ὅλοτο " ὁ μόνος ὁδὸς ἀντιμετάλησης τοῦ γαι-
 σραφουεῖναι ἡ οημοῦργια μίας εἰρῆς τῆς σωματικῆς τάξης καὶ στρω-
 μάτων, ἀπὸ τὴν ἐργατικῆ τάξη μέχρι τὸ εἰρῆς τῆς ἀστικῆς
τάξης (τὸ μή μονοπλευρῆ) ", ἡ ἄλλο ἐνῶ κκ(έσωτ), τοῦ ὅλοτου ὁ γεν.
 γραμματέας πλωρῆς ὄεν σταματᾷ νά διατυμπανίση, ὅτι " μόνιμη πο-
 λιτικῆ μας εἶναι νά συνενώσουμε, νά συνεργαστοῦμε μέ ὄλες τῆς ἰσχυ-
 ρεῖς ἐκεῖνες, οἱ ὅλοτες σῆμερα ἐπισημῶν, μέ τὸν ἐνῶ ἡ μέ τὸν
 ἄλλο τρόπο ὀρισμένους δημοκρατικὸς ὀλοῦς" ("Νέα'ελλάδα" 29 ἀγούστου
 ἀπὸ ἀπὸ τὰ οἰο κκ, ποῦ μιά φορᾷ " σωματικῶν ", μιά " διαφανοῦν ",
 καὶ ἀπευθύνουν καλέσματα στῆ ὀεσιᾷ, ποῦναι ἔτοιμα νά φτιάξουν μιλῶν
 πάνω ἐπὶ " ρασικῆς κατευθύνσεις " , γιὰ τὴν ὀμερῆση τῆς δημοκρατίας
 γιὰ τὴν ὀμερῆση τοῦ κῶπριακοῦ, ἐξασφάλιση τῆς ἐλευθέρης θέλησης
 τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, ὀμερῆση τῆς ἑθνικῆς ἀνεξαρτησίας " ("Νέα'ελλ-
 λάδα" 29 ἀγούστου) ; καὶ μέ ὀλοῦς ὀλοῦς " ἔστω καὶ ἐκινῶντας ἀπὸ
 ὀλοῦς ὀλοῦς ὀλοῦς ὀλοῦς " φέρουν μαζί τους " νέες ὀλοῦς,
 νέες προγράμματα, νέες ἐπισημῶν, μέσα ἐπὶ μεγάλο " χῶρο, ὀλοῦς κινῶν-
 νται ἰσχυρεῖς, καὶ πᾶνε ἀπὸ τοῦς κομμουνιστῆς μέχρι τὰ πιδ'ριζοσπα-
 στικῆ ὀλοῦς τῆς ἀστικῆς τάξης " ; " ἀπὸ " ἀπὸ ἀγούστου) , καὶ
 ἀπὸ ὀλοῦς τὴν ἐνάγκη νά καλεῖται γιὰ μιά " ἐλευθέρια " καὶ σωμα-
 τικῆ " μέ τὴν ἀναγκαιότητα γιὰ κοινωνικῆς μεταρρυθμίσεις " ;

Κι ἔς ἔλεγε ἡ ΚΚ τοῦ ΚΚ(ἔξωτ) , ἄμέσως μετὰ τῆ νομιμοποίησὶς του, " ὅτι ὅστερα ἀπὸ τῆ νομιμοποίηση τοῦ ΚΚΕ , ἔλειψε καὶ ἡ ἀνάγκη τῆς ἐμφάνησὶς του μέσω ἄλλου πολιτικοῦ ὄργανισμοῦ " . Τὸ κάλεσμα γιὰ σχηματισμὸ μετώπου , ἦταν πολὺ ἰσχυρὸ καὶ ὁ πατριωτισμὸς πολὺ ἀναμμένος , ὥστε οἱ ὄβρυχοι νὰ μὴν συνασπιστοῦν μὲ τῆ μικροαστικῆ ΒΔΑ , κάτω ἀπὸ τὸ σῆμα τῆς " Ἐνωμένης Ἀριστερᾶς " . Τὶ λέει τὸ κείμενο τῆς συμφωνίας ΒΔΑ-ΚΚ(ἔξωτ) : " Ἡ ΒΔΑ καὶ τὸ ΚΚΕ ἀποφασίζουν νὰ συντονίσουν τῆ ὁράση τους γιὰ τὸν ἐξοικονομητισμὸ τῆς ἐθνικῆς μας ζωῆς , γιὰ νὰ μῆν ἡ Ἑλλάδα στὸ ὄρδο τῆς πραγματικῆς Δημοκρατίας καὶ νὰ δοθῆ ἡ σοβαρὴ μάχη τῶν ἐκλογῶν. Κύρια ἐπιδίωξη εἶναι νὰ συνενώσουν στήν κοινὴ προσπάθεια ὅλες τὶς συνάμεις καὶ τάσεις τῆς ἀριστερᾶς, ὅλους τοὺς προοδευτικὸς ἀνθρώπους, ποὺ ἀποβλέπουν στήν ἐγκαθίδρυσὶς ἑνὸς γνήσιου δημοκρατικοῦ καθεστώτος, ὥστε οἱ ἐργαζόμενοι νὰ διευρύνουν μὲ ἐπιτυχία τὴν πάλη τους γιὰ τὴν Ἐθνικὴ ἀνεξαρτησία καὶ τὴν ἀλλαγὴ τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τὰ δεσμά τῶν μονοπωλίων καὶ τῆς ἱμπεριαλιστικῆς ἐξάρτησης " (κείμενο ποὺ συνυπόγραψε ἀργότερα καὶ τὸ ΚΚ(ἔξωτ)) (1). Μεταξὺ μιᾶς " γνήσιας " καὶ μιᾶς " νέας " δημοκρατίας , δέν ὑπάρχει παρά ἓνα βῆμα. Ὁ Καραμανλῆς μπορούσε ἤσυχά νὰ ἀντιτάξῃ τῆ " Νέα Δημοκρατία " τοῦ συγκεκριμένου δημοκρατικοῦ προγράμματός του , στήν " Ἀληθινὴ Δημοκρατία " τοῦ ἀψηρημένου δημοκρατικοῦ προγράμματος τῶν ἀντιπάλων του.

ὅτι

ὅτι μποροῦσε νὰ πῆ κανεὶς τὰ ψίχουλα τοῦ " σοσιαλισμοῦ " ποὺ δέν ὑπάρχουν στὸ ὑπέρ-δημοκρατικὸ καὶ ὑπέρ-πατριωτικὸ πρόγραμμα τῆς " Ἐνωμένης Ἀριστερᾶς " , ὑπάρχουν στὸ πρόγραμμα τοῦ ΠΑΣΟΚ, τοῦ μαπανόρεου: ἔξω ἀπὸ κάθε σκέψῃ πάνω στήν ἀστική καριέρα του , " ἡ κοινωνικὴ ἀπελευθέρωση τοῦ ἐργαζομένου Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ποὺ ταυτίζεται μακροπρόθεσμα (: : :) μὲ τὸ σοσιαλιστικὸ μετασχηματισμὸ τῆς κοινωνίας " , ποὺ μᾶς ὑποσχέθηκε ὁ μαπανόρεου, τί ἄλλο εἶναι παρά ἡ ὑπέρ-ἀληθινὴ καὶ ὑπέρ-καινούργια ἐξήγησις τοῦ δημοκρατισμοῦ; Ἄς δοθῆ ἀπὸ πρὸς κοντὰ τὸ πρόγραμμα, ὅπως δημοσιεύθηκε στὰ " Νέα " στὶς 4 τοῦ Σεπτεμβρίου : Ἐθνικὴ ἀνεξαρτησία -- λαϊκὴ κυριαρχία -- κοινωνικὴ ἀπελευθέρωση -- δημοκρατία στὸν ἀγῶνά μιᾶς καινούργιας πολιτικῆς ζωῆς " / " βασικὸς κυριαρχικὸς στόχος τοῦ κινήματος εἶναι ἡ δημιουργία πολιτείας ἀλλαγμένης ἀπὸ ἔξω ἐλεγχὸ ἢ ἐσωβάσεις , πολιτείας ἀλλαγμένης ἀπὸ ἐλεγχὸ ἢ ἐπιρροή τῆς οἰκονομικῆς ὀλιγαρχίας " , " θεμελιωδὴ ἀρχὴ τοῦ κινήματος εἶναι ἡ ἀπόλυτῃ κατοχυρωμένη διαοικασία -- ἀπὸ τῆ βάση μέχρι τὴν ἡγεσία -- μὲ

(1) Συμφωνία με τὸν " Ριζοσπαστῆ " , ὄργανο τοῦ ΚΚ(ἔξωτ) τὸν 3-11-74 μὲ τὴν ἹΣΤΥΡΗ ΑΡΙΣΤΕΡΑ σημαίνει: λαϊκὴ κυριαρχία-δημοκρατικὸ σύνταγμα-ἐθνικὴ κυριαρχία-ἐθνικὸς στρατός-ἐθνικὴ ἀνεξαρτησία " (?)

απόλυτη έκπαιδα όλων των μελών που θα τήν στελεχώσουν " , " Η' ΕΛ-
λάδα να αποχωρήσει όχι μόνο στρατιωτικά αλλά και πολιτικά από το
ΝΑΤΟ " κτλ. και οι πιο μακρινοί του στόχοι ; " Κάθε έξουσια να πη-
γάζει από το λαό -- να κατοχυρώνεται συνταγματικά το δικαίωμα άνω-
νας του κάθε πολίτη σε κάθε προσπάθεια για κατάλυση της νόμιμης
έξουσίας -- Η' έλευση για τα βασικά δικαιώματα του πολίτη ο χάρτης
των ανθρώπινων δικαιωμάτων του ΟΗΕ -- Συνταγματική κατοχύρωση
ισότητα των δύο φύλων -- ενεργός συμμετοχή του πολίτη στη πολιτι-
κή ζωή -- κατοχύρωση του συνδικαλισμού εάν ελεύθερου και αυτόνο-
μου κινήματος στην ύπηρεσία των εργαζομένων -- Διαχωρισμός της
εκκλησίας από το κράτος και κοινωνικοποίηση της μοναστηριακής πε-
ριουσίας (: : :) -- αποσύνδεση της Ελλάδας από τους στρατιωτικούς,
πολιτικούς και οικονομικούς συναπλομούς, που υπονομεύουν την
έθνική μας ανεξαρτησία " . Κατ' αυτό το τρόπο λοιπόν θα ηλευθερω-
θώ η εργατική τάξη (:) . Λίγο περισσότερο δημοκρατία αλλά Καραμανλής,
λίγο περισσότερο δημοκρατία αλλά ΚΚ-ΚΔΑ κι όλα είμαστε στο πλήρη
σοσιαλισμό (:) . Υπάρχουν αρκετοί λόγοι λοιπόν, ώστε να μην έκπλαγη
κανένας από το γεγονός , ότι ένα τέτοιο κόμμα υπέγραψε τη " δήλω-
ση νομιμοφροσύνης " , που επιτρέπει την επαναλειτουργία των πολιτι-
κών κομμάτων , υποχρεώνοντάς τα να δηλώσουν , μαύρο πάνω ει' έσπρο,
δηλαδή κατακάθαρα, ότι " οι έρωτές του κόμματος αντίτιθενται προς
κάσαν ενέργειαν απόσκοποσαν εις τήν βίαιαν κατάληψιν της έξουσίας
ή τήν άνατροπήν του ελεύθερου δημοκρατικού πολιτεύματος " . Αλήθη εί-
ναι μία γνωστή πολιτική του παρελθόντος , όχι τόσο του νεο-φερμένου
ΠΑΣΟΚ , αλλά των δύο λιγότερο ή περισσότερων " άρθροθέτων " κομμου-
νιστικών κομμάτων , που να πανέτοιμα να υπογράψουν γ' μέ τα δύο
χέρια " τέτοιες δηλώσεις .

Οι πολιτικοί σχολιαστές πλέκουν έγκλημα στη ραφιναρι-
σμένη δεξιότητα του Καραμανλή . Άρκει όμως νασαι λίγο " δεξιότη-
της " , όταν έχεις αντίκρυ τέτοιους αντίπαλους ; Παρηγοριέται όμως
ή " ούνιτά " , σχολιάζοντας, ότι εκόμη και μετά από τα αποτελέσματα
των εκλογών , ο Καραμανλής " δεν μπορεί να άγνοήσει ... ούτε τέ ακο-
προέλευση , ούτε το νόημα των ψήφων που του δώθηκαν " . Τι κάνει
να πη αυτό , εκτός του ότι , τό να " προτιμήσει " κανείς τον ένα υπο-
ψηφιο ή τον άλλο είναι το ίδιο πράγμα , κι ότι αυτός που , με ίσο-
δύναμους όρους , πρόσφερε τις μεγαλύτερες έγκυήσεις " ηουχίας για
να έπουλώσει τις πληγές που άφησε ο φασισμός και άνοικόδομησης μιας
Ελλάδας ελεύθερης και μοντέρνας " όπως τ' όθελαν όλα τα κόμματα ,

Όχι μόνο έπρεπε νά νικήση , αλλά θά μπορούση νά κυβερνή άνενόχλη-
τος . (2)

.....

Πρώτα-πρώτα λοιπόν τό έκλογικό τάμ-τάμ κι άμέσως μετά ,
αυτό που προηγείται του καινούργιου καλέσματος στις κάλπες στις 8
του Δεκέμβρη , υπέρ της Δημοκρατίας ή υπέρ της μοναρχίας , κάλυψαν
κάτω από ένα σύννεφο σιωπής , τήν άπεργία στη "Νάτιοναλ κάν" , στη
Μάνδρα Έλευσίνας , όπου οι εργάτες , Έλληνες και πακιστανοί μαζί ,
μετά από 4ήμερη άποχή από τήν εργασία και άφού συγκρούστηκαν μέ τήν
χωροφυλακή , πέτυχαν τήν έπαναπρόσληψη ενός συντρόφου της δουλειάς ,
που άπολύθηκε για συνδικαλιστική δράση , τήν άπεργία στη "Ζήμενος"
Θεσσαλονίκης , όπου οι προλετάριοι παλεύουν για άδείξεις κατι 30 τοίς
έκατό των μισθών τους , τήν άπεργία των τυπογράφων που ζητούσαν τήν
Ίδια άδειση των μισθών τους και έπίδομα υπερωρίας για κάθε 5 ώρες
δουλειάς , τις ταραχές έξ αιτίας της άπόλυσης των πιο άγωνιστικών
στοιχείων μέσα στις φάμπρικες , τή καθυστέρηση του μισθοϋ επί ένα
δλόκληρο μήνα στοϋ Ναθανάηλ (ΰφαντουργείο) , τις στάσεις εργασίας στη
"Βιοσώρ" , όπου οι εργάτριες άρνούνται νά εργαστούν υπερωρίες χωρίς
πληρωμή , τήν άπεργία στη "Χάνομακ" , όπου οι άπολυθέντες εργάτες
ξαναπρολαμβάνονται και άλλες . Δέν είναι άνάγκη νά έπιπλαγή κανείς .
Για τήν "Ένωμένη Άριστερά" , μέ τους "κομμουνιστές" επί κεφαλής ,
" τό κυπριακό έχει τή προτεραιότητα " κι αυτός που διαταράζει τό
κλίμα της "έθνικης ένότητας" είναι ένας "άνεύθυνος" , ένας "έξτρε-
μιστής" , εάν όχι "προβοκάτορας" ή "πληρωμένος από τήν Άσφάλεια" (3)

(2) Οι τροτκιστές της 4ης Διεθνούς , άφού "στιγμάτισαν" τή κοινοβου-
λευτική ήλιθιότητα των νεο-ρεφορμιστών ΕΔΑ-ΚΚ , κι άφού κάλεσαν τις
εργαζόμενες μάζες νά οργανωθούν σε "ένιαιομεταπινές έπιτροπές αντι-
καπιταλιστικής πάλης" , σάν μέσο για τήν "έπαναστατική σοσιαλιστική
λύση της κρίσης" , έφριξαν τό σύνθημα νά ... ψηφίσουν "μαζικά τήν
Ένωμένη Άριστερά" , δίνοντας στη ψηφο ... "νόημα αντικαπιταλιστικό,
έπαναστατικό , σοσιαλιστικό" , και σάν "προτροπή για τι ένιατο μέ-
τωπο έξωκοινοβουλευτικής πάλης των μαζών της Άριστεράς και της έπα-
ναστατικής Άριστεράς πάνω σ' ένα πρόγραμμα ταξικών διεκδημήσεων "
(" εργατική μαχη " 19 -10-74)

(3) Αναφέρουμε εδώ μιá ανακοίνωση της έπιτροπής άγώνος των άπεργών
της "Ζήμενος" Θεσσαλονίκης : " Έμεις οι άπεργοί της "Ζήμενος" μέ
άγανάκτηση διαβάσαμε χτές στον Τύπο τήν έπίθεση της ΓΣΕΕ ενάντια
στις άπεργίες των εργαζόμενων που τις χαρακτηρίζει προβοκατόριες
ενέργειες . Καταγγέλλουμε τή διοίκηση της ΓΣΕΕ καθώς έπίσης και τή
διοίκηση του Σωματείου μας για τόν άντεργατικό της ρόλο και ζητού-
με από τους εργαζομένους και τις διοικήσεις των άλλων σωματείων νά
κάνουν το ίδιο για το συμφέρον των εργαζομένων της χώρας "

Έτσι αποκηρύσσοντας, μία φορά για πάντα, τον καλύτερο σκοπό του κομμουνισμού, τα δύο ΚΚ, αποκηρύσσουν τους πιο άμεσους σκοπούς του: την υπεράσπιση των πιο στοιχειωδών διεκδικήσεων της ζωής, της εργασίας και της πάλης της εργατικής τάξης. Η μεταστροφή των δύο ΚΚ, περισσότερο ή λιγότερο σταλινικών, προς τις "δημοκρατικές αξίες" είναι το προμήνυμα -- και η Πορτογαλία το διδάσκει, που δεν είναι παρά ένας κρτικός μιας μακριάς αλυσίδας -- της βοο και μεγαλύτερης συνειργασίας των τάξεων, κάτω από το έμβλημα της πατρίδας. Είναι ο προθάλαμος του "κοινωνικού συμβόλαιου" του ούλασον στην Άγγλία.

Αλλά και διαμέσου της πιο μικρής διεκδικητικής πάλης της εργατικής τάξης για την υπεράσπιση του ψαμιού και της εργασίας, τεθεται η πολιτακτική ανάγκη της αναδημιουργίας του ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΤΑΞΗΣ, του ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟΥ ΜΑΡΞΙΣΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ.

Αυτό είναι το κήλεσμά μας:

.....
" Οπορτουνησμός είναι η θυσία των βασικών συμφερόντων της εργατικής τάξης, στα πρόσκαιρα συμφέροντα μιας μικρής μειονότητας εργατών (όηλ. της εργατικής αριστοκρατίας) ή, μ' άλλα λόγια, η συμμαχία ενός μέρους εργατών με τη μπουρζουαζία ενάντια στη μάζα του προλεταριάτου".

ΛΕΝΙΝ

.....
" Η Καπιταλιστική Διχτατορία ή Διχτατορία του Προλεταριάτου, δεν υπάρχει ενδιόμεσος όρσμος. Μόνο οι γιοί του μπαμπά και οι διανοούμενοι μπορούν νά δουν ένα ενδιόμεσο όρσμο, γιατί δεν κατάλαβαν τέποτε και γιατί διάβασαν άσχημα βιβλία.

" Η Διχτατορία της Μπουρζουαζίας (καμουφλαρισμένη κάτω από πομπώδης φράσεις, κάτω από τη λατινή ξουσία, κάτω από το σύνταγμα, κάτω από την έλευθερία, κτλ.), ή ΔΙΧΤΑΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΑΤΟΥ. Αυτό που δεν τό κατάλαβε, άπ' όλη την ιστορία του 19ου αιώνα, είναι ένας τέλειος βλάκας".

ΛΕΝΙΝ

αυτό που διακρίνει τό Διεθνές Κομμουνιστικό Κόμμα είναι ή ολοκληρωτική επικύρωση τής μαρξιστικής ντοκτρίνας -- που επανακαταστάθηκε από τόν Δένιν και μέ τήν όποία βάλτηκαν τά θεμέλια για τήν οίκοδόμηση τής 3^{ης} Διεθνούς -- σάν τό μοναδικό και άπαραίτητο όρόμο για τήν άπελευθέρωση τής εργατικής τάξης και ουνεπώς για τό σοσιαλισμό.

Αυτός ό όρόμος έχει τή γένεσή του στή πραγματικότητα του άθερά-
πευτου ανταγωνισμού ανάμεσα στις παραγωγικές δυνάμεις (δηλ. στήν
όλο και μεγαλύτερη κοινωνικοποίηση τής παραγωγής) και στις άστι-
κές σχέσεις παραγωγής (δηλ. στήν οικειοποίηση των προϊόντων τής
εργασίας). Ο ανταγωνισμός αυτός είναι ή βάση του άλλου όχι λιγώ-
τερο άθεράπευτου ανταγωνισμού ανάμεσα στήν άστική τάξη και στήν
εργατική τάξη, ή λύση του όποιου περνάει από τή καταστροφή του
άστικού κράτους και τήν εγκαθίδρυση τής ΔΙΧΤΑΤΟΡΙΑΣ ΤΟΥ ΠΡΟΛΕ-
ΤΑΡΙΑΤΟΥ: Η Διχτατορία του Προλεταριάτου είναι τό όργανο τής
εργατικής τάξης για

- τήν υπεράσπιση τής εξουσίας της
- τή καταστολή κάθε απόπειρας τής νικημένης
τάξης για νά επανακαταλάβη τήν εξουσία που
χασε
- τις δεσποτικές επεμβάσεις στον οικονομικό
τομέα κατά τή φάση του παράματος από τόν
καπιταλισμό στο σοσιαλισμό.

Τό άπαραίτητο όργανο για τή προετοιμασία τής εργατικής τάξης
για τήν ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΤΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ και για τήν άσκη-
ση τής ΔΙΧΤΑΤΟΡΙΑΣ ΤΟΥ ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΑΤΟΥ μετά τή κατάληψη τής εξου-
σίας είναι τό ΚΟΜΜΑ. Γιατί τό Κόμμα περιέχει μέσα στή ντοκτρίνα
του τους γενικούς άξονες σύμφωνα μέ τους όποιους θά κτιστῆ όχι
μόνο ή κομμουνιστική κοινωνία (τῆς όποιας ή ματεριαλιστική βάση
γεννιέται άπ' αυτόν τόν ίδιο τό καπιταλισμό) αλλά όλος ό ιστορικός
όρόμος που οδηγεί μέχρι τή πραγματοποίηση της. Τό Κόμμα ένσωμα-
τώνει στο πρόγραμμά του τά διαρκή και διεθνή συμφέροντα τής έρ-
γατικής τάξης, ή όποία καλεΐται νά διαδραματίσει τό ρόλο τής μαίας
τῆς καινούργιας κοινωνίας και καταστρώνει σχετικά μ' αυτούς τους
σκοπούς και τά συμφέροντα τήν άμετάβλητη στρατηγική του, τήν όρ-
θά όρισμένη ταχτική του και τήν ισχυρή κεντρική όργάνωσή του.

Αυτή η στρατηγική και ταχτική -- που αποτελούν την οικοδομηκή βάση, που με συνέπεια υπερασπίστηκε στη Δυτική Ευρώπη μόνη της η Κομμουνιστική Αριστερά (που ίδρυσε το ΚΚ Ιταλίας στα 1921) στη πάλη της ενάντια στη σταλινική κατεδάφιση της 3ης Διεθνούς -- είναι κατ' ανάγκη αντι-δημοκρατικές και αντι-κοινοβουλευτικές, αντι-σταδιακές και αντι-ρεφορμιστικές, εναντίον της ταξικής συνεργασίας και αντι-εθνικιστικές. Είναι κατά συνέπεια άμεσα αντίθετες, όχι μόνο στο κλασικό ρεφορμισμό αλλά και στις Σταλινικές παραλλαγές του (είτε είναι "Ρώσικος" είτε "Κινέζικος"), άλλ' άσοςμα στις θεωρητικοποιήσεις του "σοσιαλισμού σε μία μόνο χώρα", στους ειρηνικούς "εθνικούς δρόμους" για το σοσιαλισμό, στα υπέρ-ταξικά μπλόκ και στα δημοκρατικά και αντιφασιστικά λαϊκά μετωπά για την ειρήνη η για τον πόλεμο.

Από την άλλη μεριά, αυτή η στρατηγική και ταχτική διακρίνονται κατακάθαρα από τις θεωρητικοποιήσεις ενός άριθμού κομμάτων και οργανώσεων που αναγνωρίζουν, ή προφασίζονται ότι αναγνωρίζουν, την ανάγκη της επαναστατικής βίας και της δικτατορίας της εργατικής τάξης αλλά πέφτουν με το είδος της κριτικής που κάνουν του Σταλινισμού στην άρνηση του κεντρικού ρόλου του Κομμουνιστικού Κόμματος μέσα στη προλεταριακή επανάσταση. Οι οργανώσεις και τά κόμματα αυτά άρνούμενα το κεντρικό ρόλο του Κόμματος, καταστρέφουν τις βάσεις της προετοιμασίας του προλεταριάτου για την επαναστατική επίθεση και την έγκαθίδρυση και άσκηση της κόκκινης δικτατορίας και της κόκκινης τρομοκρατίας.

Η ανάγκη της υπεράσπισης και της προκήρυξης αυτού του μονολιθικού 'οικοδομήματος' -- κανένα μέρος του όποιου δεν μπορεί να έγκαταλειφθί χωρίς τον ολάκερο χαμό του -- επικυρώνεται με τη συμμετοχή των κομμάτων της 2ης Διεθνούς στην "Ιερή Συμμαχία" κατά τον 1^ο Παγκόσμιο Πόλεμο και την άνοιχτή όπουργοποίηση και δημοκρατισμό στην περίοδο μεταξύ των δύο πολέμων. Επικυρώθηκε επίσης με τη καταστροφή της 3ης Διεθνούς και με το παγκόσμιο θρίαμβο ενός Ιμπεριαλισμού, μεταμφισμένου με "δημοκρατικά ρούχα", με στυλοβάτη του και άστυνόμο του τις Ένωμένες Πολιτείες.

Η διεθνής πρωτοπορεία του προλεταριάτου, το μοναδικό ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ μπορεί να ξαναφτιαχτεί και να ξαναοργανωθεί μόνο πάνω σ αυτές τις θεωρητικές και προγραμματικές θέσεις, πούναι ο δρόμος για να βγούμε επιτέλους από τη πιο τρομερή και μακρύτερη άντεπανάσταση της Ιστορίας.

ΣΥΝΤΡΟΦΟΙ

διαβάσετε και διαδίδετε τὸ τύπο τοῦ
Διεθνoῦς Κομμουνιστικοῦ Κόμματος

Στὰ Ἰταλικά : " IL PROGRAMMA COMUNISTA "
(" Κομμουνιστικὸ Πρόγραμμα ")

Στὰ Γαλλικά : " LE PROLETAIRE "
(" Ὁ Προλετάριος ")

Στὰ Γερμανικά : Τὸ συμπλήρωμα στὰ Γερμανικά τοῦ
" IL PROGRAMMA COMUNISTA "

Διαδώστε στοὺς Ἰσπανοὺς συντρόφους σας στὰ ἐργοστάσια καὶ
στὰ γλαπιά " EL COMUNISTA " , ὄργανο τοῦ Κόμματος στὰ
Ἰσπανικά

Διαβάζετε τὸ θεωρητικὸ ὄργανο τοῦ Κόμματος στὰ Γαλλικά καὶ
Ἀγγλικά " PROGRAMME COMMUNISTE "

Ὅσοι ἀναγνώστες θέλουν νὰρθοῦν σ' ἐπαφὴ μὲ τὸ ΔΙΕΘΝΕΣ
ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ ^{αὐτῶν} στὶς παρακάτω διευθύνσεις :

LE PROLETAIRE , RUE JEAN-BOUTON 20, 75012 PARIS, FRANCE
IL PROGRAMMA , CAS. POST. 962 , MILANO , ITALIA